

Deze wetswijziging tast het recht van de Groninger aan op het gebied van veiligheid en mogelijkheden om recht te halen.

Veiligheid vs. winningsplicht

In de huidige versie van de wet was het uitgangspunt de veiligheid van de inwoners van Groningen, zoals terug te lezen is in de stukken uit behandeling van huidige wet. Citaten uit kamerstuk gepubliceerd op 29 april 2016 10:15:

Op grond van artikel 33 van de Mijnbouwwet neemt een vergunninghouder alle maatregelen die redelijkerwijs van hem gevegd kunnen worden om te voorkomen dat als gevolg van zijn activiteiten de veiligheid wordt geschaad. SodM ziet hierop toe. Deze zorgplicht is algemeen en geldt ook wanneer de vergunning haar gelding heeft verloren.

Het uitgangspunt van de Mijnbouwwet is en blijft dat winning van delfstoffen alleen mogelijk is wanneer dit veilig kan (artikel 33 Mijnbouwwet). De veiligheid van omwonenden zal dus altijd doorslaggevend zijn.

Echter in het nieuwe wetsvoorstel is er sprake van een winningsplicht, waarbij de overheid eigenlijk de eindverantwoordelijke is over de hoeveelheid te winnen gas.

In het kader hiervan is het volgende stuk toegevoegd:

6.2. Wet op de economische delicten

Overtreding van artikel 33 van de Mijnbouwwet is in de Wet op de economische delicten aangemerkt als een economische delict. Overtreding van de algemene zorgplicht is een strafbaar feit. Omdat met dit wetsvoorstel een winningsplicht wordt opgelegd aan de houder van de winningsvergunning Groningenveld wordt de algemene zorgplicht van artikel 33 vervangen door een daarbij passende zorgplicht. Omdat de vergunninghouder de plicht kan worden opgelegd om meer gas te winnen dan de hoeveelheid die past bij een aanvaardbaar veiligheidsniveau, is het niet wenselijk om overtreding van de zorgplicht in dit specifieke geval strafbaar te stellen.

Dit kan ertoe leiden dat je als burger eigenlijk geen verhaal kunt halen indien de woningen niet voldoende versterkt (blijken te) zijn, noch dat je ergens terecht kunt wanneer andere zaken van de zorgplicht niet nagekomen worden, zoals schadeherstel. Het is namelijk vastgelegd in deze wet dat de vergunningshouder (en dus de directe veroorzaker) niet strafbaar meer is.

Er is nog wel sprake van aansprakelijkheid, maar dat is in het verleden niet voldoende gebleken. Dat blijkt wel uit de jarenlang slepende zaken tussen bewoners en vergunningshouder.

Tevens is er eigenlijk alleen sprake van een intentie tot het verminderen van de gaswinning tot 0. In de begeleidende stukken staat duidelijk aangegeven dat er afgeweken kan worden van dit streven.

Dit gecombineerd met de winningsplicht kan leiden tot de volgende situatie:

- Intentieverklaring om gaswinning te stoppen.
- Als gevolg hiervan de versterkingsoperatie afzwakken, uitstellen of zelfs niet uitvoeren voor vele woningen.
- Later toch de gaswinning weer opschroeven vanwege nieuwe politieke situatie.
- Huizen massaal niet afdoende versterkt met zeer verstrekkende gevolgen voor de bevolking.
- Burgers die nergens terecht kunnen, want alles is volgens de "regels en wet" gegaan.

Dit wetsvoorstel geeft veel te veel ruimte om de veiligheid ondergeschikt te maken aan de gaswinning, de inkomsten en de politiek van de dag.

Hiermee is indirect wettelijk vastgelegd dat de inwoners van Groningen minderwaardig zijn, er is namelijk vrijwel geen mogelijkheid meer om het recht te halen en de veiligheid kan niet meer gegarandeerd worden. Ook wanneer de juridische uitleg hiervan wellicht zou kunnen verschillen, is het wel hoe veel Groningers dit wetsvoorstel zullen ervaren.

Daarnaast scheidt de minister met deze maatregelen heel erg veel onrust, door de versterkingsoperatie eigenlijk met onmiddellijke ingang op te schorten en zodoende heel veel gezinnen direct in grote onzekerheid te brengen.